

Bemærkninger til forslaget

Dagens gymnasium bærer stadig præg af traditioner, der kan føres tilbage til den gamle »latin-skole«. Lovgivningen er ganske vist blevet revideret, senest med den lille gymnasiereform i 1971, men der er ikke blevet gennemført eller søgt gennemført en omfattende reform af gymnasiet inden for de sidste næsten 25 år.

Dette betyder, at lovgivningen stammer fra en periode, hvor gymnasiet først og fremmest var en studieforberedende uddannelse, forbeholdt et lille mindretal blandt de 16-19-årige. I begyndelsen af 1960'erne valgte kun ca. 5 pct. af de unge en gymnasieuddannelse.

Men i løbet af 1960'erne og 1970'erne voksede tilgangen kraftigt. I dag er gymnasiet den ungdomsuddannelse, der har den største tilgang, ca. 30 pct. af en ungdomsårgang.

Indførelse af adgangsbegrænsning til de videregående uddannelser og den voksende arbejdsløshed nedsatte studentereksamens værdi. Den tid var og er slut, hvor studentereksamen er en sikker adgangsbillet til en solid akademikertilværelse. Alligevel er tilgangen til gymnasiet fortsat med at stige. Efter afskaffelse af løn i EFG-basisåret fremstod gymnasieuddannelsen for mange som mere attraktiv end en EFG-uddannelse og dårligt betalte uddannelser som mesterlærling eller som ungarbejder.

Kun et mindretal blandt studenterne vælger i dag en videregående uddannelse. Mellem 15 og 25 pct. tager slet ikke en kompetencegivende uddannelse. Spørgsmålet »hvad kan vi bruge gymnasiet til?« trækker sig på, men det kan ikke besvares meningsfuldt. Den ny generation af gymnasielærere, som blev ansat i 1970'erne, har forsøgt at ændre gymnasiet indefra, men ofte er forsøgene blevet bremset af gamle traditioner eller en forældet lovgivning. Igennem 1970'erne blev der gennemført en række perspektivrige strukturforsøg ved en række gymnasier. Resultaterne heraf er aldrig blevet eller søgt evalueret – ej heller omsat i reformer. Undervisningsministeren har tværtimod egenhændigt og uden løfter om en samlet evaluering standset strukturforsøgene.

Dette beslutningsforslag tager udgangspunkt i de perspektivrige strukturforsøg, der er blevet gennemført på bl.a. Herlev statsskole, Avedøre statskole, Det Frie Gymnasium samt Marselisborg gymnasium. Disse forsøg har nedbrudt fagopsplitningen og givet undervisningen en emne- og projektorienteret form. Efter forslagsstillernes opfattelse har undervisningsministeren på ingen måde skaffet sig et anstændigt grundlag, f.eks. i form af en samlet faglig/pædagogisk evaluering, for at sætte en stopper for disse strukturforsøg.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1.

Det understreges, at gymnasiet bør være en bred ungdomsuddannelse tilpasset et samfund, som i stadig højere grad præges af hastige forandringer under stærk påvirkning fra den øvrige verden.

Der vil i fremtidens samfund være et stort behov for en veluddannet arbejdskraft. Samtidig vil der utvivlsomt ske en nedgang i den daglige arbejdstid. Under de vilkår vil det være forkert blot at betragte gymnasieuddannelsen som en forberedelse til de videregående uddannelser.

I fremtidens gymnasium bør der lægges stor vægt på det almindelige og kreative. I fremtidens samfund, præget af hastige samfundsmæssige forandringer, stilles der krav om kreativitet, nye arbejdsformer, fleksibilitet og sammenhæng og samspil med det omgivende samfund. Gymnasiet bør forberede til såvel videregående studier som til indtræden på arbejdsmarkedet og kreativ udnyttelse af den voksende fritid.

ad 2.

En helhedsorienteret undervisning er ikke mulig inden for rammerne af det fagopsplittede gymnasium, herunder opsplittningen i det sproglige og matematiske gymnasium. Fag-, linje- og grenopsplitning skaber en opsplittet arbejdsdag for eleverne. Sammenhæng og helhedsforståelse nedprioriteres. Der lægges i dagens gymnasium for stor vægt på